

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ด้วยการก่อการร้ายระหว่างประเทศเมื่อวันที่ 11 กันยายน 2544 ที่นครนิวยอร์ก กรุงวอชิงตัน และรัฐเพนซิลเวเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยกลุ่มก่อการร้ายหัวรุนแรงที่มีแหล่งพักพิงในภูมิภาคตะวันออกกลาง จนทำให้มีพลเรือนหลายสัญชาติเสียชีวิตนับพันคน เป็นเหตุการณ์บ่งชี้ว่าภัยจากการก่อการร้ายไม่ได้เป็นเรื่องไกลตัวจากประชาคมโลกแต่อย่างใด และนอกจากนั้นยังบ่งชี้ว่ากลุ่มก่อการร้ายมีเครือข่ายระหว่างประเทศ และมีการเคลื่อนย้ายทรัพยากรระหว่างสมาชิกในกลุ่ม โดยผู้ก่อการร้ายอาจแฝงตัวอยู่ในพื้นที่ใดก็ได้ เดินทางไปยังสถานที่ต่างๆ ในโลกได้ไม่ยากเย็นนัก โดยอาศัยจุดอ่อนในกระบวนการเดินทางต่างๆ รวมถึงกระบวนการด้านเอกสาร แต่ที่น่าเกรงกลัวที่สุดคือ กลุ่มก่อการร้ายพร้อมที่จะใช้ยุทธวิธีข้างต้น โดยมีพลเรือนของชาติใดๆ เป็นเป้าหมายที่ต้องทำลาย เพื่อบรรลุตามยุทธศาสตร์ของตน

ในการนี้ คณะมนตรีความมั่นคง องค์การสหประชาชาติได้ประกาศข้อมติที่เป็นผลจากการกระทำดังกล่าว โดยมีสาระบางส่วนตามบทแปลอย่างไม่เป็นทางการดังนี้

“... คณะมนตรีความมั่นคงรับรองข้อมติด้านการก่อการร้ายหลาย

รายการ

อย่างเป็นเอกฉันท์ โดยเรียกร้องให้ปราบปรามการให้เงินทุน และพัฒนา

ความร่วมมือระหว่างประเทศ

ข้อมติ 1373 (2001) ยังสร้างคณะกรรมการเพื่อติดตามการปฏิบัติตาม

ด้วย

คณะมนตรีความมั่นคงรับรองข้อมติที่หลากหลายและสมเหตุผล พร้อมขั้นตอนและกลยุทธในการต่อสู้กับการก่อการร้ายระหว่างประเทศ ในวันนี้เพื่อย้ำการประนามปฏิบัติการ ก่อการร้ายในวันที่ 11 กันยายน ที่ อย่างเบียบประยมิได้

ตามข้อมติ 1373 นี้ คณะมนตรีฯ ได้จัดตั้งคณะกรรมการเพื่อติดตามการปฏิบัติตามข้อมตินี้ และเรียกร้องให้ทุกรัฐรายงานกิจกรรมที่เป็นผลจากข้อมตินี้ภายใน 90 วัน นับจากวันนี้ไป

ภายใต้ข้อกำหนดที่ทำขึ้น คณะมนตรีฯ พิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นความผิดของผู้ก่อการร้าย พยายามก่อการร้าย มีส่วนร่วม หรือให้ความช่วยเหลือในการก่อการร้าย และของบุคคล หรือตัวตนใดทำการแทนผู้ก่อการร้ายพึงต้องอายัดโดยพลัน

คณะมนตรีฯ เห็นด้วยว่ารัฐควรห้ามคนรัฐหรือบุคคล หรือตัวตนใดในเขตแดนของรัฐไม่ให้เงินเป็นแหล่งทุนทรัพย์ และเศรษฐกิจทรัพยากร สำหรับบุคคลที่ก่อการร้าย พยายามก่อการร้าย มีส่วนร่วม หรือให้ความช่วยเหลือในการก่อการร้าย รัฐควรหลีกเลี่ยงทุกรูปแบบของการให้ความสนับสนุนตัวตน หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการก่อการร้าย ใช้มาตรการที่จำเป็นในการป้องกันการก่อการร้าย ปฏิเสธการให้ที่พักพิงต่อผู้เป็นแหล่งทุน ผู้วางแผน ผู้ก่อการร้าย รวมถึงผู้ให้ความที่พักพิงเช่นกัน ...”

โดยในรายละเอียดปรากฏดังนี้

“... 2. นอกจากนี้ คณะมนตรีฯ ยังเห็นว่า รัฐควรป้องกันมิให้ผู้เป็นแหล่งทุน ผู้วางแผน ผู้ให้ความช่วยเหลือการก่อการร้าย ใช้เขตแดนของตนโดยเจตนาต่อต้านประเทศอื่นและราษฎรของประเทศอื่น ...

... (g) คณะมนตรีฯ ยังเห็นอีกว่ารัฐควรพยายามอย่างมากที่สุดในการให้ความช่วยเหลือรัฐอื่น ในการสืบสวนและดำเนินคดีเกี่ยวกับการให้เงินทุนกับการก่อการร้าย หรือสนับสนุนการก่อการร้าย รัฐควรป้องกันการเคลื่อนไหวของของผู้ก่อการร้าย และกลุ่มผู้ก่อการร้าย โดยการควบคุมชายแดนที่มีประสิทธิภาพ และเอกสารเดินทาง รวมทั้งการป้องกันการปลอมแปลงเอกสารประจำตัว และเอกสารเดินทาง หรือการใช้เอกสารประจำตัวหรือเอกสารเดินทางปลอม ... “

โดยสังเขปแล้ว ข้อมติที่ 1373 ของคณะมนตรีฯ ได้ประกาศกล่าวถึง การอายัดแหล่งทุนเพื่อการก่อการร้าย และการปฏิเสธแหล่งพักพิงให้กับผู้ก่อการร้าย หรือแหล่งพักพิงให้กับผู้สนับสนุนการก่อการร้าย โดยความร่วมมือระหว่างประเทศเช่น การให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่กับรัฐอื่นในการดำเนินคดีกับผู้ก่อการร้าย การแลกเปลี่ยนข้อมูลสำคัญระหว่างรัฐ และการควบคุมการเดินทางของผู้ก่อการร้าย ในข้อท้ายนี้ ข้อมติได้กล่าวถึงการยับยั้งการเคลื่อนไหวของผู้ก่อการร้ายโดยการควบคุมชายแดน และควบคุมการออกเอกสารประจำตัวและเอกสารเดินทางที่มีประสิทธิผล อันกระตุ้นให้รัฐต่างๆ ทบทวนวิธีควบคุมของตน และหาแนวทางพัฒนาวิธีควบคุมของตนให้รัดกุม และน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น

ดังนั้น รัฐต่างๆ ที่มีความประสงค์จะพัฒนาการควบคุมชายแดน และการออกเอกสารประจำตัวและเอกสารเดินทาง จึงพิจารณาเทคโนโลยีที่สามารถนำไปใช้เพื่อการดังกล่าว และเทคโนโลยีสำคัญที่ได้รับการนำมาใช้ในระยะต่อมาก็คือ Biometrics และ RFID โดยแนวคิดที่ใช้ RFID เป็นสื่อเพื่อถ่ายถอดข้อมูลชีวภาพ (Biometrics data) ในการตรวจสอบตัวตนของบุคคล

ทั้งนี้ เนื่องจากการนำเทคโนโลยีทั้งสองมาใช้ในเอกสารที่เป็นองค์ประกอบในกระบวนการแก้แค้นการเดินทางนั้น เป็นนวัตกรรมการใช้เทคโนโลยีระดับองค์ประกอบย่อยของระบบ ซึ่งมีเจตนาให้เกิดผลกระทบต่อกะบวนทัศน์ของระบบต่อไป จึงเห็นควรศึกษาแนวทางการนำเทคโนโลยีดังกล่าวมาใช้งาน เป็นการเบื้องต้น เพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาข้อละเอียดต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาวิธีการนำเทคโนโลยี RFID และ Biometrics มาใช้ในเอกสารเดินทาง
2. เพื่อศึกษาขั้นตอนการใช้งานเอกสารเดินทางที่ใช้เทคโนโลยี RFID และ Biometrics

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษานี้มุ่งเน้นการรวบรวมข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับการประยุกต์ RFID และ Biometrics ไปใช้เป็นส่วนหนึ่งของเอกสารเดินทาง และประโยชน์ที่ฝ่ายที่เกี่ยวข้องต่างๆ จะได้รับ

จากการใช้งานเอกสารเดินทางที่ได้นำเทคโนโลยีดังกล่าวไว้แล้ว ทั้งนี้ ไม่เฉพาะตามการตัดสินใจของรัฐหนึ่งรัฐใดโดยเฉพาะ

1.4 ข้อจำกัดหรืออุปสรรคในการวิจัย

เนื่องจากข้อมูลการผลิตเอกสารเดินทางที่ใช้เทคโนโลยีดังกล่าวถือเป็นส่วนหนึ่งของการรักษาความปลอดภัยและความน่าเชื่อถือของเอกสารเดินทาง ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องสงวนการใช้ข้อมูลละเอียดเกี่ยวกับกระบวนการผลิตเอกสารเดินทาง กระบวนการผลิต เป็นขั้นตอนการผลิตเอกสารเดินทางหลังจากการรับข้อมูล Biometrics จากบุคคล

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษานี้คือ ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับภาพรวมการใช้เทคโนโลยี RFID และ Biometrics ในการพัฒนาในเอกสารเดินทางมีประโยชน์มากขึ้น เพื่อความเข้าใจที่ดีขึ้นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่าง RFID และ Biometrics กับการใช้งานตามวัตถุประสงค์ของเอกสารเดินทาง ทั้งยังเป็นข้อมูลพื้นฐานเพื่อใช้เป็นส่วนประกอบในการทำความเข้าใจด้านเทคโนโลยีในกิจการที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางต่อไป